

ти тѣсно ѣ, чи Българскій атх народъ ѿ какъ са ѣ про-
чъах на свѣтска та 'сторія слѣбиса съ това ѿма
както ѿ днесь: това габдамы въ стары те рѣкописы
писано, това ѿ въ оустѣ та на народъ атх , то ѣсть
пишиса ѿ називаваса Българинъ ѿ Блзгаринъ, множ.
Българе ѿ Българи ѿли Блзгаре ѿ Блзгари: двѣ нѣ-
ща са за забелѣжанье въ него, сложеніе то ѿ значеніе
то. Нека да разгледѣмъ сложеніе то на ѿма то Блг-
гаринъ на чѣсты, ѿзх които са бѣди слѣжено. На три
чѣсты са бѣди, чи ѣ можно да са разлѣжи, на ѿкончѣ-
ніе то инъ, на аръ, ѿ на блзгъ ѿли блзгъ, 1) инъ ѿ-
кончѣніе ѿма значеніа двѣ, принадлежаніе на вещь,
ѿ звѣніе: както гранчаръ, гранчаринъ: говедаръ, гове-
даринъ: козаринъ, ѡвчаринъ, свинаринъ ѿ прч: то ѣсть
пасѣ ѡвцы, правн гранцѣ ѿ прч: ѿ Българинъ , сѣлѣ-
нинъ, влѣнчанинъ ѿ прч: показва чи принадлежатъ на
мѣсто. 2) аръ ѿкончѣніе показва власть врѣхъ коренна
та рѣчь, както ѡвчарь, Господарь , то ѣсть ѿма подъ
своѣта власть ѡвцы, человекѣцы ѿ прч. 3) Блзгъ ѿли
Блзгъ, не съмь са слѣчилъ , когѣто наши те прѣотци
сѣ си придобили това ѿма , но мѣслилъ, чи ѣ блзгъ=
блѣгъ , коѣто знѣчи щѣстїе , понѣже първообразна та
коренна рѣчь на всички те ѣзыцы ѿма слогъ краткъ
както върчѣ=верчѣ , то ѣсть въртѣмъ : а ѿ верчѣ
ставѣ ѿбращѣю=ѿвращамъ , завращамъ, повращамъ,
ѿвращамъ , то ѣсть ѡ=ѣ=а: такѣ ѿ блзгъ=блѣгъ=
блѣгъ, то ѣсть з=о=а. И не може да бѣде ѿ ѿма то
болга за тѣмъ причѣна: първо въ 'сторія та незнаемъ